

Sušтина dunjaluka i poziv u pomoć Palestincima (Mekka)

Hatib: dr. Abdullah ibn Avad el-Džuheni

26. rebiul-ahir 1445. god. po Hidžri / 10. novembar 2023.

Sva zahvala pripada Allahu. Njega hvalimo, od Njega pomoć i oprost tražimo. Od Allaha tražimo zaštitu od zla nas samih i od zla naših djela. Onoga koga Allah uputi, niko ne može u zabludu odvesti, a onoga koga Allah u zabludi ostavi, niko na pravi put ne može uputiti. Svjedočim da nema boga osim Allaha, Jedinoga, Kome niko nije ravan. Svjedočim da je Muhammed Allahov poslanik i miljenik, neka su Allahov mir i spas na njega, na njegovu časnu porodicu i sve vrle ashabe.

“O vjernici, bojte se Allaha onako kako se treba bojati i umirite samo kao muslimani!”
(Ali Imran, 102)

“O ljudi, bojte se Gospodara svoga, Koji vas od jednog čovjeka stvara, a od njega je i drugu njegovu stvorio, i od njih dvoje mnoge muškarce i žene rasijao. I Allaha se bojte – s imenom Čijim jedni druge molite – i rodbinske veze ne kidajte, jer Allah, zaista, stalno nad vama bdi.” (En-Nisa, 1)

“O vjernici, bojte se Allaha i govorite samo istinu, On će vas za vaša dobra djela nagraditi i grijehе vam vaše oprostiti. A onaj ko se Allahu i Poslaniku Njegovu bude pokoravao – postići će ono što bude želio.” (El-Ahzab, 70–71)

Poštovani vjernici! Najistinitije riječi su riječi Allahove Knjige, a najbolja uputa je uputa poslanika Muhammeda, sallallahu alejhi ve sellem. Najgore stvari su novotarije u vjeri. Svaka novotarija je zabluda, a svaka zabluda odvodi u Vatru.

Poštovani vjernici, budimo bogobojažni! To je Božija oporuka ranijim i kasnijim narodima. Kako će samo biti sretan čovjek kojeg njegov Gospodar pozove, a on se odazove svome Gospodaru, a koliko će samo biti nesretan čovjek koji se prepustio zabludi, odbijajući naredbe svoga Stvoritelja. Koliko je samo tvrdo srce čovjeka kojeg njegov Gospodar na lijep način poziva, a on lice svoje okreće i nastavlja slijediti svoje

strasti, ne uzimajući u obzir posljedice svojih djela. Nemojte da nas ovozemaljske ljepote obmanu, jer će uskoro nestati. Pripremimo se za budući svijet dobrim djelima, kako bismo zavrijedili uspjeh i pobjedu. Nema dobrote u dugom dunjalučkom životu ako ga ne ispunimo dobrim djelima i pokornostima.

Uzvišeni Allah opisao je suštinu dunjaluka i svega šta se nalazi u njemu, pojasnio je zašto je stvoren i zašto su stvorena stvorenja. Pojasnio je njegovu kratkoću i da su njegove čari prolazne, da je ispunjen zabavom nakon koje samo umor ostaje i razonodom koja udaljava čovjeka od ahireta. To nam potvrđuje sve što se događa oko nas i što stanovnici dunjaluka čine. Svoje živote ispunili su razonodom koja razum obuzima i smetnuli su s uma Allahovu uputu, uključujući nagrade i kazne sadržane u njoj. Njihova vjera postade igra i zabava, što je u suštoj suprotnosti sa postupanjem svjesnih vjernika koji zarad ahireta djeluju.

Srca vjernika ispunjena su spomenom Allaha, nastoje još više Ga spoznati i više voljeti. Svoj život ispunili su djelima koja ih približavaju Uzvišenom Allahu, zanemarujući nepotpune i prolazne koristi. Uzvišeni kaže: "Znajte da život na ovome svijetu nije ništa drugo do igra, i razonoda, i uljepšavanje, i međusobno hvalisanje i nadmetanje imecima i brojem djece! Primjer za to je bilje čiji rast poslije kiše oduševljava nevjernike, ono zatim buja, ali ga poslije vidiš požutjela, da bi se na kraju skršilo. A na onome svijetu je teška patnja i Allahov oprost i zadovoljstvo; život na ovome svijetu samo je varljivo naslađivanje." (El-Hadid, 20)

Dunjaluk i ahiret dva su zakleta neprijatelja. Ako jednom udovoljiš, drugog ćeš razljutiti. Ko spozna dunjaluk i shvati kamo odvodi, te spozna ahiret i shvati da vječno traje – prema svakom će se ophoditi na najbolji način. Od ljepota ovog svijeta čovjeku pripada samo dom gdje će stanovati, prijevozno sredstvo kojim će se kretati, odjeću koja će ga prekriti, hranu koja će mu dati snagu da obavlja svoj zadatak na ovom svijetu – a to je klanjati se isključivo Uzvišenom Allahu, sve do smrtnog časa. Sve ostalo što čovjek od imetka bude imao kada kucne taj smrtni čas, ostaje nasljednicima. Umrli će odgovarati za imetak, a nasljednici će uživati u njemu. Pa kome je imetak nasljednika draži od njegovog vlastitog imetka?!

Enes b. Malik, radijallahu anhu, prenosi da je Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, rekao: "Umrlog do mezara ispraća troje: porodica, imetak i djela. Dvoje će se vratiti, a jedno će ostati. Vratit će se njegova porodica i njegov imetak, a ostat će mu djela." (Buhari i Muslim)

Uzvišeni Allah predodredio je da dunjaluk bude dom iskušenja i nedaća. Razborit čovjek će na dunjaluku pripremiti sebi što će ponijeti na ahiret. Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, podstiče nas da uvijek budemo bogobožni, da nas ne obmanu čari i ljepote dunjaluka. Ebu Seid el-Hudri, radijallahu anhu, prenosi da je Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, rekao: "Dunjaluk je lijep i privlačan. Allah vas je učinio namjesnicima na Zemlji i motri na vaše postupke, pa se pazite dunjaluka i pazite se žena. Prvo iskušenje koje je Israilićane zadesilo bilo je posredstvom žena." (Muslim)

Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, spoznao je dunjaluk bolje od svih ostalih ljudi, bio je najskromniji i bio je izuzetno zadovoljan s onim što ima. Ušivao je svoju odjeću, krpio obuću, i u kući je radio sve što muškarci rade, brinuo se o svojim potrebama i potrebama porodice. Time je bio živi primjer skromnosti i osude oholosti. Njegova hrana bila je skromna, nije okusio hljeba umočenog u saftu niti se zasatio ječmenog kruha za svoj cijeli život. Otkad je izaslan kao poslanik, pa sve do smrti, nije očima vidio hljeb od čistog brašna. Nakon smrti nije ostavio ni zlatnika niti srebrenjaka, ni roba, niti robinje. Skoro ništa nije ostavio iza sebe, izuzev mazge koju je jahao, svog oružja i komad zemlje koji je dao u vakuf.

Jednog dana ashab Selman el-Farisi razbolio se pa ga posjeti Sa'd. b. Muaz i zateče ga kako plače. Sa'd upita: "Zašto, brate, plačeš? Zar nisi drug Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem? Zar nisi ovo, zar nisi ono?" Selman mu odgovori: "Ne plačem zbog toga što volim dunjaluk, niti plačem zato što prezirem ahiret. Ne plačem ni zbog jednog, niti zbog drugog. No, Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, oporučio nam je nešto, a ja mislim da sam više uradio nego što je rekao." "Šta ti je oporučio?", Sa'd upita. "Oporučio nam je da je čovjeku dosta da ima od dunjaluka koliko putnik nosi sa sobom, a ja mislim da sam više uzeo. Ali, ti, Sa'de! Imaj Allaha na umu kada nekom sudiš, kada nešto dijeliš i kada nešto odlučiš."

Pravi vjernik nastoji da tokom života bude bogobožan i da zavrijedi Allahovo zadovoljstvo. Nastoji da od dunjaluka stekne malo, onoliko koliko mu je potrebno da bi Allah bio njime zadovoljan, a da ne bude obuzet dunjalučkim stvarima. Jedan naš vrli prethodnik kazao je: "Odricanje na dunjaluku čini da srce i tijelo budu odmorni. Svim bićem željeti dunjaluk donosi brige i tugu."

Učenjak Ibn Usejmin ističe: "Ono što čovjeka podstiče da bude asketa u životu jeste da pomno razmisli o suštini dunjaluka, da spozna da je on privremeni dom, nikako kuća vječnog boravka. Dunjaluk nikom prije nas nije vječno trajao. Ako nikom prije nas nije, zašto bi nama? Uzvišeni Allah kaže: 'Nijedan čovjek prije tebe nije bio besmrtan; ako ti umreš, zar će oni do vijeka živjeti?' (El-Enbija, 34), odnosno, niko neće vječno živjeti na dunjaluku. Također, znajmo da je dunjaluk dom muke i brige. Ako se jednog dana čovjek sretno osjeća, sljedećeg će ga nešto rastužiti. Kada čovjek spozna suštinu ovog svijeta, njegov iman i razum navest će ga da se prema ovom svijetu ophodi asketski i da mu ne daje prednost nad onim svijetom. Uzvišeni Allah kaže: 'Ali, vi više život na ovom svijetu volite, a onaj svijet je bolji i vječan je. Ovo, doista, ima u listovima davnašnjim, listovima Ibrahimovim i Musaovim' (El-A'la, 16–19)."

Poštovani vjernici! Islam nema za cilj omraziti ljudima dunjaluk. Ipak, stav islama je da je ovaj svijet most koji će razumni ljudi iskoristiti kako bi dospjeli do Kuće vječnog boravka. Oni će vrijeme provedeno na dunjaluku iskoristiti kako bi učinili boljim svoj boravak u Vječnom domu. Kako bi se to ostvarilo, ali i zbog drugih razloga, potrebno je da se čovjek ograniči u životu na neophodne stvari, poput hrane, odjeće, nešto imetka, namještaja, braka, kuće i ugleda. Sehl b. Sa'd, radijallahu anhu, prenosi da je neki čovjek došao Poslaniku, sallallahu alejhi ve sellem, i rekao: "Allahov Poslaniče, ukaži mi na djelo koje, ako budem radio, Uzvišeni Allah će me voljeti, a i ljudi će me voljeti." Poslanik mu odgovori: "Budi skroman na dunjaluku, voljet će te Allah, i budi ravnodušan prema onome što posjeduju ljudi, voljet će te ljudi." (Ibn Madža) Hadisom se poručuje da je potrebno Allahove naredbe postaviti iznad ljudskih želja i dati prednost ahiretu nad dunjalukom čineći dobra djela strpljivo i čvrsto vjerujući.

Važno je da čovjeku dunjaluk bude u ruci, nikako u srcu. Važno je da čovjek upravlja dunjalukom, a ne da dunjaluk upravlja njime. Drugim riječima, Allahova ljubav je rezultat straha i nade, ne dopuštajući dunjaluku da nas zavede, jer je, na kraju, prolazan. Ljubav ljudi rezultat je zadovoljstva svojom opskrbom, a da se u srcu ne nosi zavist, mržnja i netrpeljivost. Kako da ne zavrijedi da ga Allah voli i da ga ljudi vole onaj ko postupi shodno ovome, kada je ahiret postavio iznad dunjaluka, čineći samo što je vjerom dopušteno i zadovoljan je nafakom od Boga datom! Takav čovjek vrijedan je svake počasti i ugleda.

Poštovani vjernici! Iskušenja na dunjaluku predodređena su Božijim vječnim zakonom i ona su u uskoj vezi s davanjem prevlasti na dunjaluku. Allah, džellešānuhu, stavio je na kušnju Svoje poslanike i vjerovjesnike: njihovi narodi činili su im nepravdu, ali se poslanici strpiše, sve dok im Uzvišeni ne darova prevlast na Zemlji i pobjedu nad neprijateljima. Uzvišeni kaže: "A poslanici su i prije tebe lažnim smatrani, pa su trpjeli što su ih u laž ugonili i mučili sve dok im ne bi došla pomoć Naša – a niko ne može Allahove riječi izmijeniti – i do tebe su doprle o poslanicima neke vijesti." (El-En'am, 34)

Od samog početka islama Uzvišeni Allah iskušavao je vjernike kako bi im vjeru na test stavio, i kako bi oni svoju imansku građevinu izgradili na čvrstim stamenim temeljima, zbog čega će im pripasti prevlast i pobjeda. Stoga, iskušenje od Allaha, džellešānuhu, djelo je milosti, a nije djelo srdžbe.

Velika iskušenja koja su zadesila muslimane ovih dana ne bi trebala biti razlog da se osjećaju slabije, da volju izgube. Naprotiv, to bi im trebao biti motiv da osnaže svoju vjeru u Uzvišenog Allaha, da iskreno donesu određene odluke i dostojanstveno se strpe. Spas i izbavljenje može doći samo čvrstim pridržavanjem Allahove, džellešānuhu, objave, Poslanikovog, sallallahu alejhi ve sellem, sunneta, odricanjem mnogoboštva i mnogobožaca, te čvrstim jedinstvom muslimanske zajednice. Jedinstvo je snaga koja ne može biti pobijedena. Također treba biti oprezan da ne dođe do razdora u ime vjere i da nastanu podjele. Majka pravovjernih Ummu Selema, radijallahu anha, kaže: "Vaš Vjerovjesnik, sallallahu alejhi ve sellem, odriče se svakog

ko sije razdor u ime vjere i ko stvara podjele.” Potom je proučila riječi Uzvišenog: “Tebe se ništa ne tiču oni koji su vjeru svoju raskomadali i u stranke se podijelili, Allah će se za njih pobrinuti. On će ih o onome što su radili obavijestiti.” (El-En’am, 159)

Neophodno je da vjernik bude čvrsto uvjeren da će Allahova pobjeda u skorije vrijeme doći, ma koliko neprijatelji bili mnogobrojni, ma koliko bili snažni i svim sredstvima napadali. Uzvišeni Allah darovat će pobjedu Svojoj vjeri i vjernicima, i u to nema nikakve sumnje.

Uzvišeni kaže: “I kad bi poslanici gotovo nadu izgubili i pomišljali da će ih lašcima proglasiti, pomoć Naša bi im došla; Mi bismo spasili one koje smo Mi htjeli, a kazna Naša ne bi mimoišla narod nevjernički.” (Jusuf, 110)

“I ne gubite nadu u milost Allahovu; samo nevjernici gube nadu u Allahovu milost.” (Jusuf, 87)

“Mi ćemo, doista, pomoći poslanike Naše i vjernike u životu na ovome svijetu, a i na Dan kad se dignu svjedoci, na Dan kada krivcima pravdanja njihova neće od koristi biti; njih će prokletstvo i najgore prebivalište čekati.” (Gafir, 51–52)

Vjerniku je naređeno da potpomogne vjeru i da pomaže svojoj braći u vjeri. Polazeći od tog stava donesena je preporuka Sluge dvaju časnih hramova kralja Selmana b. Abdulaziza i njegovog prijestolonasljednika Muhammeda b. Selmana b. Abdulaziza da se pokrene lokalna akcija kako bi se prikupila sredstva kojima će se pomoći našoj braći u Palestini. Obaveza je svakog vjernika da žurno udijeli i daruje, jer je to imperativ bratstva i suština odaziva na poziv u pomoć. Ovim postupkom odazivamo se naredbi Uzvišenog Gospodara, onako kako u Kur’anu stoji: “Vjerujte u Allaha i Poslanika Njegova i udjeljujte iz onoga što vam On stavlja na raspolaganje, jer one od vas koji budu vjerovali i udjeljivali čeka nagrada velika.” (El-Hadid, 7)

Ova plemenita akcija pomoći potvrđuje dosljednost Kraljevine Saudijske Arabije u podršci palestinskom narodu i borbi za palestinsko pitanje, što potvrđuje niz historijskih postupaka, uključujući ovaj.

Gospodaru naš, Čije je utočište sigurno, imena uzvišena, naredba nezaustavljiva, a vojska ne može biti poražena! Gospodaru, Uzvišeni i Svevišnji, podari spas potlačenim muslimanima u Palestini! Straha ih oslobodi, zarobljenicima oslobođenje podari, redove im zbij, želje im ostvari, učini da opsada nad njima bude okončana. Gospodaru naš, sačuvaj im vjeru i ubjeđenje, živote i porodice, čast, te im daruj pobjedu protiv njihovih neprijatelja, neprijatelja vjere. Gospodaru, oslobodi sveta mjesta od zavjerenika i snagu im oduzmi. Uistinu, ti si Silni i Veličanstveni. Gospodaru naš, odagnaj brige nevoljnika, potlačene oslobodi njihovih okova, pomoć daruj siročadima i udovicama, ozdravljenje podari svim bolesnima.

Najbolje riječi kojima možemo završiti ovaj govor jesu salavat i selam na najbolje stvorenje i svjetiljku koja sija, odazivajući se naredbi Uzvišenog: "Allah i meleki Njegovi blagosilju Vjerovjesnika. O vjernici, blagosiljajte ga i vi i šaljite mu pozdrav!" (El-Ahzab, 56).

Gospodaru naš, blagoslovi našeg poslanika Muhammeda i rod Muhammedov, kao što si blagoslovio Ibrahima i rod Ibrahimov. Zaista si Ti hvaljen i slavljen. Gospodaru naš, obaspi blagodatima Muhammeda i rod Muhammedov, kao što si obasuo blagodatima Ibrahima i rod Ibrahimov. Zaista si Ti hvaljen i slavljen.

